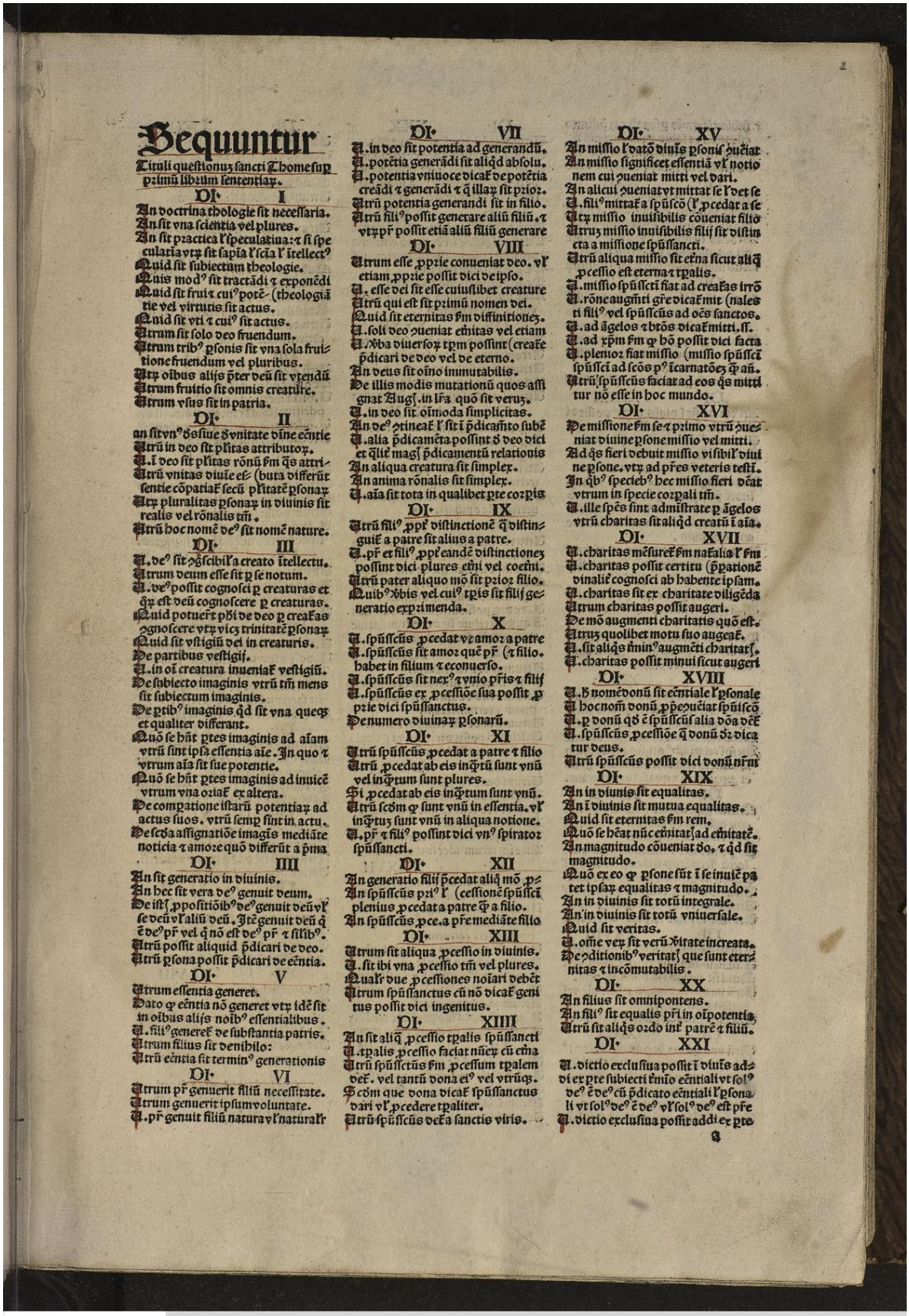

Sequuntur

Tituli questionuz sancti Thome sup primū librum sententiaz.

DI. I

An doctrina thologie sit necessaria.
An sit vna scientia vel plures.
An sit practica l' speculativa: et si specularia vtz sit sapia l' scia l' itellect?
Quid sit subiectum theologie.
Quis mod? sit tractādi et exponēdi
Quid sit fruiz cui? potē- (theologiā
tie vel virtutis sit actus.
Quid sit vti et cui? sit actus.
Utrum sit solo deo fruendum.
Utrum trib? psonis sit vna sola fruitione fruendum vel pluribus.
Utz oībus alijs ꝓter deū sit vtendū
Utrum fruitio sit omnis creature.
Utrum vsus sit in patria.

DI. II

an sit vn? ōs siue ōvnitate dine eētie
Utrū in deo sit plītas attributoz.
U. i deo sit plītas rōnū fm ꝙs attri-
Utrū vnitas diuīe eſ- (buta differūt
sentie cōpatiaē secū plītatē psonaz
Utz pluralitas psonaz in diuinis sit realis vel rōnalis tm̄.
Utrū hoc nomē de? sit nomē nature.

DI. III

U. de? sit ꝙscibil' a creato itellectu.
Utrum deum esse sit ꝙ se notum.
U. de? possit cognosci ꝙ creaturas et
ꝙz est deū cognoscere ꝙ creaturas.
Quid potuerit ꝓbi de deo ꝙ creaꝝ
cognoscere vtz vicz trinitatē psonaz
Quid sit vstigiū dei in creaturis.
De partibus vestigij.
U. in oī creatura inueniaē vestigiū.
De subiecto imaginis utrū tm̄ mens sit subiectum imaginis.
De ptib? imaginis q̄d sit vna queqz et qualiter differant.
Quō se hāt ptes imaginis ad aiam
utrū sint ipsa essentia aie. In quo et
utrum aia sit sue potentie.
Quō se hāt ptes imaginis ad inuicē
utrum vna oriaē ex altera.
De compatione istarū potentiaz ad actus suos. utrū semp sint in actu.
De scia assignatiōe imagis mediāte noticia et amoze quō differūt a ꝑma

DI. IIII

An sit generatio in diuinis.
An hec sit vera de? genuit deum.
De ist? ꝓpositiōib? de? genuit deū vl' se deū vl' aliū deū. Itē genuit deū q̄ ē de? pr̄ vel q̄ nō est de? pr̄ et filib?.
Utrū possit aliquid ꝑdicari de deo.
Utrū ꝓsona possit ꝑdicari de eētia.

DI. V

Utrum essentia generet.
Dato q̄ eētia nō generet vtz idē sit in oībus alijs noīb? essentialibus.
U. filius genereē de substantia patris.
Utrum filius sit de nihilo:
Utrū eētia sit termin? generationis

DI. VI

Utrum pr̄ genuerit filiū necessitate.
Utrum genuerit ipsum voluntate.
U. pr̄ genuit filiū natura vl' naturaliꝝ

DI. VII

U. in deo sit potentia ad generandū.
U. potētia generādi sit aliq̄d absolu.
U. potentia vniuoce dicaē de potētia creādi et generādi et q̄ illaz sit prioz.
Utrū potentia generandi sit in filio.
Utrū filius possit generare aliū filiū. et vtz pr̄ possit etiā aliū filiū generare

DI. VIII

Utrum esse ꝓprie conueniat deo. vl' etiam ꝓprie possit dici de ipso.
U. esse dei sit esse cuiuslibet creature
Utrū qui est sit primū nomen dei.
Quid sit eternitas fm diffinitiones.
U. soli deo ꝙueniat eētitas vel etiam
U. ꝛba diuersoz tpm possint (creaē
ꝑdicari de deo vel de eterno.
An deus sit oīno immutabilis.
De illis modis mutationū quos assignat Aug̃. in lra quō sit verus.
U. in deo sit oīmoda simplicitas.
An de? ꝓtineaē l' sit ꝑdicam̄to subē
U. alia ꝑdicamēta possint ō deo dici et q̄lit̄ magis ꝑdicamentū relationis
An aliqua creatura sit simplex.
An anima rōnalis sit simplex.
U. aīa sit tota in qualibet ꝑte corpis

DI. IX

Utrū filius ꝓpr̄ distinctionē q̄ distinguit̄ a patre sit alius a patre.
U. pr̄ et filius ꝓpr̄ eandē distinctionez possint dici plures eēni vel coēni.
Utrū pater aliquo mō sit prioz filio.
Quib? ꝛbis vel cui? tpis sit filius generatio exprimenda.

DI. X

U. spūsscūs ꝓcedat vt amoz a patre
U. spūsscūs sit amoz quē pr̄ (et filio.
habet in filium et econuerso.
U. spūsscūs sit ner? et vnio pris et filij
U. spūsscūs ex ꝓcessiōe sua possit ꝓprie dici spūssanctus.
Penumero diuinaz psonarū.

DI. XI

Utrū spūsscūs ꝓcedat a patre et filio
Utrū ꝓcedat ab eis in ꝙtū sunt vnū vel in ꝙtum sunt plures.
Si ꝓcedat ab eis in ꝙtum sunt vnū.
Utrū scōm q̄ sunt vnū in essentia. vl' in ꝙtuz sunt vnū in aliqua notione.
U. pr̄ et filius possint dici vn? spiratoz spūssancti.

DI. XII

An generatio filij ꝓcedat aliq̄ mō ꝓ
An spūsscūs pri? l' (cessionē spūssci
plenius ꝓcedat a patre ꝙ a filio.
An spūsscūs ꝓce. a pr̄e mediāte filio

DI. XIII

Utrum sit aliqua ꝓcessio in diuinis.
U. sit ibi vna ꝓcessio tm̄ vel plures.
Qualr̄ due ꝓcessiones notari debēt
Utrum spūssanctus cū nō dicaē genitus possit dici ingenitus.

DI. XIIII

An sit aliq̄ ꝓcessio tpalis spūssancti
U. tpalis ꝓcessio faciat nūez cū eēna
Utrū spūsscūs fm ꝓcessum tpalem deū. vel tantū dona ei? vel vtrūq̄.
Q̄ cōm que dona dicaē spūssanctus dari vl' ꝓcedere tpaliter.
Utrū spūsscūs deca sanctis viris.

DI. XV

An missio l' datō diuīs psonis ꝙueniat
An missio significet essentiā vl' notionem cui ꝙueniat mitti vel dari.
An alicui ꝙueniat vt mittat se l' det se
U. filius mittaē a spūscō (l' ꝓcedat a se
Utz missio inuisibilis conueniat filio
Utruz missio inuisibilis filij sit distincta a missione spūssancti.
Utrū aliqua missio sit eēna sicut aliq̄ ꝓcessio est eterna et tpalis.
U. missio spūsscti fiat ad creaēas itrō
U. rōne augm̄ti gr̄e dicaē mit (nales
ti filius vel spūsscūs ad oēs sanctos.
U. ad āgelos et brōs dicaē mitti. ss.
U. ad xp̄m fm q̄ hō possit dici facta
U. plenioz fiat missio (missio spūsscī
spūsscī ad scōs p? icarnatōez q̄ añ.
Utrū spūsscūs faciat ad eos ꝙs mittitur nō esse in hoc mundo.

DI. XVI

De missione fm se et primo vtrū ꝙueniat diuine psone missio vel mitti.
Ad ꝙs fieri debuit missio visibil' diuine psone. vtz ad pr̄es veteris testi.
In q̄b? specieb? hec missio fieri dēat
vtrum in specie corpali tm̄.
U. ille spēs sint administrate p āgelos
vtrū charitas sit aliq̄d creatū i aīa.

DI. XVII

U. charitas mēsureē fm naēalia l' fm
U. charitas possit certitu (p̄parionē
dinalit̄ cognosci ab habente ipsam.
U. charitas sit ex charitate diligēda
Utrum charitas possit augeri.
De mō augmenti charitatis quō est.
Utruz quolibet motu suo augeaē.
U. sit aliq̄s min? augm̄ti charitat̄.
U. charitas possit minui sicut augeri

DI. XVIII

U. h nomē donū sit eētiale l' psonale
U hoc nom̄ donū. ꝓpe ꝙueniat spūscō
U. p donū q̄s ē spūsscūs alia dōa dēē
U. spūsscūs ꝓcessiōe q̄ donū dicatur deus.
Utrū spūsscūs possit dici donū nr̄m

DI. XIX

An in diuinis sit equalitas.
An i diuinis sit mutua equalitas.
Quid sit eternitas fm rem.
Quō se hēat nūc eētitat̄ ad eētitatē.
An magnitudo cōueniat deo. et q̄d sit magnitudo.
Quō ex eo q̄ ꝓsone sūt i se inuicē patet ipsaz equalitas et magnitudo.
An in diuinis sit totū integrale.
An in diuinis sit totū vniuersale.
Quid sit veritas.
U. oīne verē sit verū ꝛitate increata.
De ꝛditionib? veritat̄ que sunt eternitas et incōmutabilis.

DI. XX

An filius sit omnipotens.
An fili? sit equalis pr̄i in oīpotentia.
Utrū sit aliq̄s ordo int̄ patrē et filiū.

DI. XXI

U. dictio exclusiua possit i diuīs addi ex ꝑte subiecti t̄mīo eētiali vt sol? de? ē de? cū ꝑdicato eētiali l' ꝓsonali vt sol? de? ē de? vl' sol? de? est pr̄e
U. dictio exclusiua possit addi ex ꝑte

a

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0003
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG